esse, og vi hidsætter det her, bl. a. for at give de mange interesserede af den yngre Slægt, som ikke kender Fru Adlersparre, Lejlighed til at læse nogle Linier af hende:

Af et Brev til en Ven.

Du beder mig om nogle Oplysninger om vort mere end trediveaarige Arbejde for Kvindesagen i vort Land, og jeg skynder mig at opfylde Dit Ønske. Dog henter jeg fortrinsvis mine Meddelelser fra Arbejdets indre Verden, da jeg vel ved, at den ydre forlængst er Dig bekendt.

Kvindesagen har i Sverige fra Begyndelsen af faaet et ganske særligt Præg, som lidet eller slet ikke ligner det, den har i andre Lande. Den har ikke som sit væsentligste Maal haft Reformer i Lovgivningen, hvilket ogsaa var unødvendigt; thi netop paa den Tid, da Kvindesagen vakte Opmærksomhed og blev optagen til Diskussion i større Kredse, medførte en liberal Strømning i Rigsdagen den ene Reform efter den anden til Bedste for Kvinden. Hun opnaaede saaledes kommunal Valgret og dermed indirekte Indflydelse paa Valgene til Rigsdagens første Kammer, Adgang til forskellige Embeder, til de højere Skoler og Universitetet m. m., alt uden direkte Indgriben fra hendes Side. Det gjaldt derfor om nu at lære hende at forstaa og blive værdig til sine nye Opgaver uden derfor at svigte de gamle.

Kvindesagen i Sverige kom saaledes til at bevæge sig indenfra udad, ikke modsat, hvad der ellers er det sædvanlige. Det blev vor Stræben i Hjemmenes Kreds at forberede Reformerne og bane Vejen for de ny Synsmaader. Man søgte at indskærpe Begrebet om Arbejdets Ære og Glæde og paa samme Tid forsone Hjemmet med Arbejdslivet udenfor. Man vilde slaa Bro mellem Familiens og Samfundets Interesser, forsone Kærlighedens Krav med Selvstændighedens og stille den ægte Frihed paa Vagt mod den falske. — — —

Efterhaanden blev det dog nødvendigt mere aktivt at tillempe de Grundsætninger, hvorpaa Kvindebevægelsens første Ledere havde bygget deres Arbejde. Saa skete det da, efter over tyve Aars Virken, at det lykkedes en af de første Ledere, støttet af nogle faa ansete og dygtige Kvinder og Mænd, at danne en Institution med det Formaal at arbejde for Kvindesagens Fremgang efter en større Maalestok. Du ved, at Institutionen antog Navnet Fredrika-Bremer-Förbundet som Bevis paa, i hvis Aand det vilde virke, og Du ved ogsaa, hvilken uventet Fremgang dens Arbejde har haft. — — —

Endnu et Par Spørgsmaal har Du gjort. F. Ex. spørger Du, hvad der kan betragtes som det endelige Maal for Kvinde-